

проводи и войска на помощъ противъ Наполеона.

Така стоеше работата прѣзъ май на 1812 година. Наполеонъ тръгна отъ Парижъ, отиде въ Дрезденъ, дѣто повика всички европейски господари да му се поклонятъ и отъ тамъ замина за Ковно*) дѣто бѣ съсрѣдоточена всичката му „Велика армия“.

Тука наистина имаше нѣщо чудно — 552,000 войска събрана, отъ 20 народи, съ разни шапки, високи гугли, дълги цилиндри, нѣмски каски и какви не щешъ форми. Полето бѣ побѣлѣло отъ палатки, а земята се чернѣеше отъ хора, топове, коне, волове и всѣкакви кола за прѣкарване на храна и бойни припаси. Когато всичкитѣ войници се научиха, че императоръ Наполеонъ е пристигналъ, тѣ нададоха чуденъ викъ отъ радостъ. Радваха се не само френскитѣ войници, ами и австрийскитѣ, и италиянскитѣ, и баварскитѣ, и прускитѣ, и всички, защото императорътъ ще ги поведе на сигурни побѣди. Нѣмаше нито единъ войникъ да не вѣрва, че дѣто присѣтствува Наполеонъ, тамъ всички надвиватъ. Побѣдата и славата сж сигурни.

Наполеонъ, възсѣдналъ на бѣлъ атъ, както всѣкога, обиколи и прѣгледа цѣлата войска, която го посрѣщна съ музикитѣ и барабанитѣ. Той поздравя и насърчи войницитѣ и офицеритѣ. Всѣки се изстѣпваше да види любимия императоръ и да се покаже прѣзъ него. Ако нѣкой човѣкъ гледаше отъ вѣнъ, можеше да каже, че сѣкашъ Наполеонъ не води войската си на бой, кръвопролитие, ами

*) Гледай картата на стр. 69.